हरेक खबर, विशेष खबर
जि.प्र.का.सि.द.नं. ११७/०७६/०७७
राष्ट्रिय दैनिक

लहानपोस्ट
LAHANPOST DAILY

वर्ष : ०२ अंक : ३२ पृष्ठ : ४ २०७८ असोज ७ गते बिहीबार (Thursday 23 Sep. 2021) www.lahanpost.com मूल्य रु. ५।-

FOLLOW US facebook: lahanpost YouTube : lahanpost twitter : lahanpost instragram : lahanpost

लहान सिँचाई कार्यालयमा

प्रदेशका कर्मचारीले संघका कर्मचारीलाई दुई घण्टा थुने

लहान । सिरहाको लहान स्थित संघीय सरकारको मातहत रहेका भूमिगत जलस्रोत विकास समितिका ३ जना कर्मचारीहरूलाई प्रदेश सरकारको भूमिगत जलस्रोत तथा सिँचाई विकास डिभिजनका कर्मचारीहरूले दुई घण्टा कार्यालयमै तालाबन्दी गरी थुनेका छन् । बुधबार करिब ५ः३० बजे तालाबन्दी गरी थुनेका थिए । पछि दुवै कार्यालयको प्रमुखसँग वार्ता भएर ताला खुलेको हो । दुवै कार्यालयका कर्मचारीहरूबीच स्रोत साधनको प्रयोगको विषयमा विवाद भएको छ । एउटै भवनमा दुवै कार्यालय छ । कार्यालयमा भएको सरसमानहरू संघ र प्रदेशका कर्मचारीहरूले आफ्नो आफ्नो दाबी गरिरहेका छन् ।

केही दिनअघि प्रदेश सरकार मातहत रहेका भूमिगत जलस्रोत तथा सिँचाई विकास डिभिजनका हाजी(हाइड्रोलोजिस्ट) पुष्पराज दाहाल सरुवा भएका थिए । उनले संघीय सरकारको भूमिगत जलस्रोत विकास समितिको नाममा सम्पति रहेको भन्दै बरबुझारत समितिमै गरेर जानुपर्ने संघीय कर्मचारीले माग उठाएका छन् । दाहालले बरबुझारत संघीय अन्तर्गतको समितिमा नगरेपछि सरसमान भएको कोठामा संघीय सरकार कर्मचारीहरूले दिउँसो करिब ४ बजे ताला लगाएका थिए । सोही कोठामा प्रदेशका कर्मचारीले पहिलेदेखि नै ताला लगाएकै थिए । सरसमान भएको कोठामा तालाबन्दी गरेपछि साँझ करिब ५ : ३० बजे संघीय सरकारको कर्मचारी हाइड्रोलोजिस्ट अर्पण पराजुली, नायब सुब्बा सुरेन्द्र पौडेल र कार्यालय सहयोगी मधुसुदन महतोलाई प्रदेशका कर्मचारीहरूले स्टोर र हाजीको कार्यालय रहेको कोठामा ताला लगाएर थुनेका थिए । प्रदेश सरकार कर्मचारी नसिबलाल यादव, बैजनाथ पासमान, मनोज गिरी, भगवानदत यादव, महत्थलाल श्रेष्ठलगायतले कार्यालय प्रमुख सुदर्शन अधिकारीको इसारामा आफुहरुलाई थुनेको नायब सुब्बा सुरेन्द्र पोडेलको आरोप छ ।

कार्यालयमा थुनिएका कर्मचारीहरू । *तस्बिर : लहान पोस्ट*

प्रदेश सरकारको भूमिगत जलस्रोत तथा सिँचाई विकास डिभिजनका प्रमुख सुदर्शन अधिकारीका अनुसार सम्पति सबै प्रदेश मातहत हस्तान्तरण भइसकेको छ । 'कार्यालयमा हामी प्रमुखबीच कुनै विवाद छैन तर, तल्लो तहका कर्मचारीबीच सम्पति प्रयोग विषयमा तछाडमछाड हुने गरेको छ,'उनले भने,'स्रोत साधन प्रयोगमा संघीय सरकारका केही कर्मचारी बदमासी गर्दै आइरहेको छ ।' पहिले उनीहरूले ताला लगाएपछि यहाँको कर्मचारीहरूले ताला लगाएको उनले सुनाए ।

सिँचाई कार्यालय पहिले एउटै थियो । देश संघियतामा गएपछि यहाँ संघ र प्रदेशको दुई कार्यालय भयो । दुवै कार्यालय जिम्मा सुदर्शन अधिकारीले नै पाएको थियो । संघीय कार्यालयमा पहिले बजेट थिएन । कर्मचारीलाई समान्य काम लगाएर तलब खुवाउने कार्य हुन्थ्यो । गत असारमा छुट्टै बजेट आयो र त्यहाँ कार्यालय प्रमुखमा विश्वबन्धु केसी आए ।

विश्वबन्धु केसीका अनुसार कर्मचारीबीच विवाद भएर तालाबन्दी भएको छ । कार्यालय प्रमुख सुदर्शन अधिकारीसँग समन्वय गरी तालाबन्दी खुलाएको उनले सुनाए । गाडी राख्ने विषयमा कर्मचारीबीच विवाद भएको उनले बताए । सम्पती सबै समितिकै नाममा रहेको र हस्तान्तरणको प्रक्रियामा गएको उनले जानकारी गराए ।

घरबाटो भएको जग्गालाई नभएको भनेर सिफारिस

लहान । पूर्वपश्चिम राजमार्गसँगै जोडिएको र वस्ती भएको जमिन जग्गा धनी र वडा अध्यक्ष र मालपोत कार्यालयको मिलेमत्तोमा घर-बाटो नभएको सिफारिस गरेको रहस्य खुलेको छ ।

बसोबास गर्दै आएकामध्ये दुईजना बाहेकको नाममा जग्गा पास भएपछि उनीहरुले खोजलास गर्नेक्रममा राजमार्गसँगै जोडिएको सिरहाको कर्जन्हा नपा ११ साविक कर्जन्हा गाविस ५ 'क' कित्ता नम्बर ६ सय ११ को ४ कठ्ठा पौने १२ धुर र कित्ता नम्बर ६ सय १२ को पौने २ धुर जग्गामा घरबाटो नभएको सिफारिसको आधारमा जमिन पास भएको रहस्य खुलेको हो । ४० वर्ष भन्दा लामो समयदेखि वस्ती रहेको स्थानीयले बताए । त्यहाँ शुभाषचन्द्र महतो, रामचन्द्र महतो, हरिशंकर महतो, प्रेम सिंह, रामकुमार महतो, सरयुग महतो, सत्यनारायण महतो, हरिनारायण महतो सहित ११ घरपरिवारको वस्ती रहेको छ । त्यसमध्ये हरिशंकर र रामचन्द्र महतो वाहेक ९ जनाको नाममा जग्गा पास भएको थाहा पाएर खोज्दै जाँदा वडा अध्यक्ष, जग्गाधनी, लेखन्दास र मालपोत कार्यालयको मिलेमत्तोमा घरबाटो नभएको सिफारिस दिएको स्थानीयको

–बाँकी अन्तिम पेजमा

कर्मचारी आवश्यकता

श्री सृजना सामुदायिक पुस्तकालय लहान ११ पडरिया थारु टोल सिरहाले सञ्चालन गर्न लागेको *बाल विकास कक्षाको* लागि शिक्षक आवश्यक भएकोले इच्छुक योग्यता पुगेका नेपाली नागरिकबाट यो सूचना प्रकाशन भएको मितिदेखि ५ दिनभित्र रित पूर्वकको दरखास्त आहवान गरिन्छ ।

तपसिल

सि.न.	पद	संख्या	शैक्षिक योग्यता
१	शिक्षक	१	एसईई पास

पेश गर्नुपर्ने कागजातहरु

१. नागरिकताको प्रतिलिपी
२. बायोडाटा
३. शैक्षिक योग्यताको प्रतिलिपी
४. अनुभवको प्रमाणपत्रक प्रतिलिपी

- कागजात बुझाउने स्थान : पुस्तकालय कार्यालय
- परिक्षा दस्तुर : रु. ५० मात्र
- परिक्षाको किसिम : अन्तरवार्ता
- काम गर्ने स्थान : लहान १३
- सम्पर्क मिति : आश्विन ११ गते ५ बजेसम्म

नोट : ईसिडी तालिम प्राप्त उम्मेदवारलाई विशेष ग्राह्यता निवेदनसाथ फोटो २ प्रति राख्नु होला ।

सम्पर्क नम्बर : ९८५२८३०६०७, ९८१५७५१३४४, ९८०७७४०९३३

देश बनाउन हामी कहाँनेर सुध्रिनुपर्छ ?

दिवस खनिया

सन् १७७५ तिर एशियाले कुल विश्वको अर्थतन्त्रको ८० प्रतिशत हिस्सा ओगटेको थियो । विश्वको कुल उत्पादनको दुई तिहाइ उत्पादन चीन र भारत एक्लैले गर्थे भने त्यसबखत युरोपको अर्थतन्त्र निकै धरासायी थियो । न त त्यसबेला अमेरिकाको अर्थतन्त्र नै बलियो थियो ।

त्यस समयमा एशिया विश्वशक्तिको केन्द्रविन्दुमा थियो । तर सन् १७५० देखि सन् १८५० को बीचमा युरोपेलीहरूले यति द्रुतगतिमा छलाङ्ग मारे कि त्यसपछि विश्व अर्थतन्त्रको साँचो एशियादेखि युरोपको हातमा परिसकेको थियो र त्यसपछि युरोपको एकतर्फी राज चल्न थाल्यो ।

सन् १९५० तिर पुग्दा युरोप र अमेरिकाले विश्वको कुल उत्पादनको दुई तिहाइ हिस्सा ओगटेका थिए भने चीनको योगदान जम्मा ५ प्रतिशत थियो । सन् १७५० तिरको एशियाली अर्थतन्त्रलाई नियाल्ने हो भने त्यसबखतको नेपाल पनि बलियो नै भएको पाइन्छ । नेपालको अर्थतन्त्र राणाकालीन समयसम्म पनि बलियो रहेको र राणाकालका शासकहरूले विभिन्न देशहरूलाई आर्थिक, सैन्य अनि खाद्यान्न सहयोग गर्ने गरेको उल्लिखित इतिहास पढ्न पाइन्छ ।

तर कसरी सम्भव भयो त एशिया केन्द्रबिन्दु भएको अर्थतन्त्र युरोपतिर ढल्किन ? अनि वर्तमान अर्थतन्त्रको बलियो स्तम्भ त अमेरिका नै हो । युरोप अझै बलियो छ । तर के अब फेरि चीनले गरिरहेको द्रुतगतिको अर्थतन्त्रको प्रगति, त्यस्तै गतिमा लम्किन तम्सिरहेको भारत लगायत एशियन टाइगर उपाधिले चिनिने सिङ्गापुर, दक्षिण कोरिया, मलेसिया र ताइवानले गरेको प्रगतिले फेरि विश्व अर्थतन्त्रको केन्द्र एशिया हुने निश्चित नै छैन र ? एशियाले छलाङ्ग मार्दै गर्दा हात्ती (भारत) र ड्रयागन (चीन) बीचको तरूल (नेपाल) ले भने किन आफ्नो गति लिन सकिरहेको छैन ? के नेपाल सधैं अस्तव्यस्त नै भइरहने हो ? अबको नेपालले समृद्धिको छलाङ्ग मार्न कुन अध्याय अवलम्बन गर्न जरूरी छ ? यी यस्ता प्रश्नहरूमा घोत्लिएर विश्व परिस्थिति नियाल्दै नेपाल अघि बढ्न नितान्त आवश्यक छ ।

अबको अध्याय

हामीले राणाशासन फाल्यौं, पञ्चायत फाल्यौं, राजतन्त्र फाल्यौं, लोकतन्त्रको पुनर्स्थापना गर्‍यौं र संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रमा हामी हिंडिरहेका छौं । तर पनि हामीले सोचे जस्तो उपलब्धि प्राप्त गर्न सकेनौं । यो नै वर्तमान अवस्थाको हाम्रो संघर्षको कथा हो ।

धेरै उपलब्धि हामीले प्राप्त पनि गरेका छौं तर के त्यतिकैमा सन्तुष्ट भएर बस्न सक्ने अवस्था छ त ? कि हामी यति नै पाउन योग्य छौं ? यत्रतत्र अझै नेतादेखि कर्मचारीतन्त्रमा भ्रष्टाचार व्याप्त छ । न्यायालय अनि अख्तियार जस्ता स्वतन्त्र हुनुपर्ने धरोहरहरु दुईचार जनाको गोजीको पत्ता बनेका छन् । प्रशासन पनि सोचे जस्तो विश्वासिलो हुनसकिरहेको छैन र केवल मालिकको रक्षक जस्तो बन्न पुगेको छ ।

शिक्षा अनि स्वास्थ्य क्षेत्र व्यापारीकरणले ध्वस्त हुन थालिसके । बिचौलियाको बिगबिगीले यत्रतत्र नियाल्ने हो भने एउटा कर्मशील मानिस मनोबल गिराएर अब नेपालमा केही हुन्न विदेश नै ताक्नुपर्छ भन्ने निर्णयमा पुग्छ ।

हाम्रो आफ्नो कुनै भरपर्दो बलियो अर्थतन्त्र छैन । पर्यटन व्यवसाय फस्टाउन सकेको छैन । झण्डै ५० लाख युवायुवतीको अरबको पसिनामा जवानी खर्चिएर कतिले आफ्नो ज्यान गुमाएर पठाएको रेमिटेन्सले देशको अर्थतन्त्र जसोतसो चलेको छ । भन्न त हामी कृषिप्रधान देशका नागरिक भन्छौं तर हाम्रो लगभग ६० प्रतिशत किसानले उत्पादन गरेको खाद्यान्नले चार महीना पनि खान पुग्दैन । ब्रेनड्रेनले देशको भोलिको भविष्यमाथि नै शंका गर्ने अवस्था छ ।

एक किसिमले भन्नुपर्दा नेपालमा इमानदार भएर बाँच्न निकै मुश्किल छ किनकि यहाँको वातावरण हामीले यस्तो निर्माण गर्‍यौं कि इमानदार नागरिकलाई पनि कुनै दलदलमा मुछिहाल्न हामी संलग्न हुन्छौं । नत्र कि त्यो नागरिक कसैको दास अनि नोकर बन्नुपर्ने हुन्छ । शायद, यी यस्ता यावत् कुराहरु हामीलाई स्वाभाविक नै लाग्छन् । किनकि यी कुराहरु झेल्दाझेल्दा हाम्रो अब बानी नै परिसक्यो । त्यसैले यस्ता हामीलाई असामान्य लाग्नुपर्ने कुराहरु पनि सामान्य लागिरहेका छन् ।

हामी सबैलाई केवल आफ्नै चिन्ता छ । हामी बाहिर खुबै आदर्शका कुरा गर्छौं तर परिआएको खण्डमा आफैं सानासाना स्वार्थका लागि देश छाडिदिन्छौं । हामी देश यस्तो भएन, त्यस्तो भएन त भन्छौं तर आफ्नो कर्तव्य बिर्सन्छौं । हामी देश राम्रो बनाइदिए हुन्थ्यो भन्ने त चाहन्छौं तर आफैं देश बनाउन लागि पर्दैनौं ।

हामी नेतृत्व राम्रो भइदेओस् भन्ने चाहन्छौं तर भोट दिने बेलामा भने कहिल्यै केही गर्न नसकेका अनुहारहरूलाई पुनः आशा गर्दै उनीहरूलाई नै प्रतिनिधि चुन्छौं । समस्या नेतृत्व, पद्धतिमा मात्र छैन । समस्या त हामी आम नेपालीमा छ । एकपटक अब हामी सबै सुध्रिनु आवश्यक छ । नत्र समृद्धि हाम्रो मीठो सपना मात्र रहनेछ ।

बलियो अर्थतन्त्र

कुनै पनि देश समृद्ध बन्न पहिला आफू बलियो हुन नितान्त आवश्यक छ । हामीले आफ्नो कमजोरीमा ध्यान दिएर होइन हाम्रो शक्ति के हो त्यसमा ध्यान दिएर आफू शक्तिशाली बन्नुपर्ने देखिन्छ । हामीले जे जति राष्ट्रवादका गफ हाँके पनि हामी पूर्णरूपमा भारतमाथि परनिर्भर छौं । हाम्रो भू-राजनीतिक अवस्था त हामी बदल्न सक्दैनौं तर फाइदा भने लिन सक्छौं, जसको निमित्त हामीले दृढताका साथ घोत्लिएर खट्नुपर्ने देखिन्छ ।

पहिलो कुरा हाम्रो सामर्थ्य वा शक्ति के केमा छ भनी पहिचान गर्नुपर्ने जरूरी देखिन्छ । त्यो जलविद्युत् हुनसक्छ, पर्यटन हुनसक्छ, आधुनिक कृषि प्रणाली, औद्योगिक क्रान्ति वा अन्य कुनै । यी सबै हामीले पहिचान गरेर त्यसमा पूर्णरूपमा लगानी गरी हामीले आफ्नो सामर्थ्य प्राप्त गर्नुपर्छ । जस्तो कि हाम्रा ५० लाख युवा बाहिर छन्, के तिनीहरूलाई आधुनिक कृषितर्फ आकर्षण गर्न सकिंदैन ? त्यसका निमित्त पहिला राज्यले तयारी गर्न जरूरी देखिन्छ ।

जब क्युबाली क्रान्तिताका खाद्यसंकट हुन थाल्यो तब त्यहाँको कृषि मन्त्रालयले नै सम्पूर्ण नागरिकलाई जहाँ जे सम्भव छ त्यही रोप्न र कुनै पनि जग्गा बाँझो नराख्न आह्वान गरियो । आफूले मन्त्रालय अघिको जग्गामा नै कृषिकार्य शुरु गर्‍यो । क्युबाले त्यसपछि पाठ सिक्यो र कृषिक्रान्तिमा छलाङ मार्‍यो । त्यस्तै नेपालमा पनि आवश्यक नीतिहरु ल्याई यदि केही बाधा अड्चन छन् भने तिनलाई फुकाई आधुनिक कृषिलाई देशको मेरूदण्ड बनाउनुपर्ने देखिन्छ । हामी प्रविधिमा निकै पछि छौं । हामीले यसको भरपूर प्रयोग गर्न जरुरत छ । जस्तो कि नेदरल्याण्डमा १० हजार हेक्टरमा ग्रीनहाउस (ठूलो अपार्टमेन्ट मोडेलको) निर्माण गरी खेती गरिंदोरहेछ । आर्टिफिसियल इन्टेलिजेन्सको प्रयोग गरी कुन बिरूवालाई कति मात्रामा के के तत्व चाहिने हो, कति प्रकाश चाहिने हो, कति पानी चाहिने हो, फल राम्रो नराम्रो के कस्तो लाग्यो भनेर मनिटर गरिंदो रहेछ । यसरी नेदरल्याण्डले कृषिजन्य उत्पादन निर्यातमा यूरोपको दोस्रो हिस्सा ओगटेको रहेछ । यसरी के कसरी हुन्छ हामीले इच्छाशक्ति लिएर काम गर्नुपर्ने हुन्छ ।

अनि जलविद्युतको विकास तीव्र रूपमा गरी सम्पूर्ण नेपालमा वितरण गर्ने काम सबैभन्दा पहिला गर्नुपर्ने हुन्छ र उत्पादन धेरै गरी विद्युत बेच्न सक्नुपर्छ । जब जलविद्युतको विकास हुन्छ । तब त्यस सँगसँगै प्रविधि पनि भित्र्याउन सजिलो हुन्छ र डिजिटल नेपाल रूपान्तरण गर्न सजिलो भएसँगै माथि उल्लेख गरेजस्तै कृषि, शिक्षा, स्वास्थ्य, यातायात, औद्योगिक क्षेत्रमा आमूल परिवर्तन आउँछ । एक किसिमको विकासको चेन रियाक्सन हुनपुग्छ । तसर्थ, हामीले प्राथमिकतामा के राख्यो भने सजिलो हुन्छ भन्ने पहिचान गर्दै कार्य गर्नुपर्ने देखिन्छ ।

पर्यटनको निमित्त त नेपाली एउटा प्रकृतिले प्रदान गरेको स्वर्ग नै हो, त्यसलाई कसरी अर्थतन्त्रको मेरूदण्ड बनाउने भन्ने खोजी गर्दै कार्यान्वयन गरिनुपर्छ । हामीले हिन्दुस्थानदेखि नै करोडौं हिन्दूलाई धार्मिक पर्यटनको रूपमा भित्र्याएर अथाह फाइदा कमाउन सक्छौं। पर्यटनको सम्भावना केलाएर कहिल्यै सकिंदैन । बस आवश्यक छ त दृढ इच्छाशक्ति अनि त्यही अनुसारको नीति र अवस्थाको निर्माण गरिदिनु ।

बलिया संस्था अनि शून्य भ्रष्टाचार

कुनै पनि देश समृद्ध बन्न त्यस देशका संस्थाहरु निकै बलिया हुन आवश्यक छ । बलिया संस्था विना विकसित देशको कल्पना गर्नु मूर्खता हुन जान्छ । संस्था बलियो बनाउन राज्य सञ्चालनमा रहेका नेतृत्ववर्गले उदाहरण प्रस्तुत गर्न नितान्त आवश्यक छ । राज्यव्यवस्थामा इमानदारी, पारदर्शिता, पद्धति र उत्कृष्टतालाई प्राथमिकता दिंदै सुशासन कायम गरी जनतालाई विश्वासमा लिन जरूरी छ । बलिया संस्थाभित्र राजनीतिक हस्तक्षेप मुक्त अदालत, अख्तियार, संवैधानिक निकाय, विश्वविद्यालय र शैक्षिक क्षेत्र, ठूला ठूला स्वास्थ्य संस्था, प्रहरी प्रशासन, आयोगहरु इत्यादि हुन जरूरी छ । यी संस्थाहरु बलिया र कामयावी नभई देश बलियो कदापि बन्न सक्दैन ।

मुख्यत: समृद्ध मुलुकको आधार जनाउने भनेको उत्कृष्ट शिक्षा क्षेत्र र उत्कृष्ट स्वास्थ्य क्षेत्र हुन् । तपाईंहरु दुनियाँको जुनसुकै विकसित वा समृद्ध मुलुक नियाल्नुहोस् कुनै पनि देशको शिक्षा र स्वास्थ्य क्षेत्र अब्बल नभइकन ती कुनै पनि मुलुक विकसित भएको पाउनुहुन्न । त्यस्ता विकसित मुलुकहरूमा भ्रष्टाचार निकै न्यून हुन्छ, राज्य सञ्चालकहरूमा इमानदारी र नैतिकता अटेसमटेस भएर भरिएको हुन्छ । पद्धति अनि पारदर्शिता कायम भएको हुन्छ र त्यस्ता मुलुकहरूले कामदार अरूको देशमा पठाउँदैनन् । बरु विश्वका विभिन्न देशका दक्ष जनशक्ति आयात गर्छन् ।

विश्वमा त्यस्ता समृद्ध देशहरु विरलै होलान् जसले आफ्नो जनशक्ति बेचिकन देशमा समृद्धि हासिल गरेका होलान् र विकसित मुलुकहरूमा देशलाई चिनाउने संस्थाहरु निकै नै बलिया हुन्छन् । यी माथिका विकसित देशका पहिचानहरु हुन अब एकपटक नेपाललाई नियालौं । हामी कुन धरातलमा छौं छर्लङ्ग नै हुन्छ। हामीले राज्यलाई प्रतिनिधित्व गर्ने संघसंस्थाबाट राजनीति निकालेर एउटा असल पद्धतिको थालनी गरी मेरिटोक्रेसीलाई प्राथमिकता दिइनु आजको अपरिहार्यता नै हो र जसको अरू कुनै विकल्प छैन । विश्वलाई कोरोनाले चुनौती दिइरहँदा विकसित देशको काम गर्ने शैली छुट्टै छ र नेपालजस्ता विकासोन्मुख देशको काम गर्ने शैली निकै फरक छ । उनीहरु सम्पन्न छन् भने हामी केही स-सानो कुराको निमित्त उनीहरूकै मुख ताकिरहनु परेको छ । उनीहरु भ्याक्सिन बनाइरहेका छन् भने हामी पीपीईमा समेत भ्रष्टाचार गर्न खोज्छौं । कोरोनाले हामी जस्ता देशको औकात देखाइदिएको छ । यस्तो परिस्थितिमा सरकारी अस्पताल कति कमजोर रहेछन् भन्ने हाम्रो अघि छर्लङ्ग भएको छ र निजी स्वास्थ्य क्षेत्रले केवल टुलुटुलु हेरिरहेको अवस्थामा डा. गोविन्द केसीले राख्नुभएका मागहरूको सार्थकता निकै बढेको छ । यो अहिलेको परिस्थितिमा हाम्रा स्वास्थ्य संस्था बलिया भइदिएको भए डराइहाल्नुपर्ने अवस्था हुने थिएन ।

नेपालको स्वास्थ्य र शिक्षा क्षेत्रमा व्यापार भइरहेको छ । राज्य र त्यसका माफियाहरु मूकदर्शक बनेर बसिरहेका छन् । एउटा सामान्य परिवारका छोराछोरीले सरकारी स्कूलबाट गुणस्तरीय शिक्षा प्राप्त गर्न निकै मुश्किल छ । यदि गरिहाले पनि निजी स्कूलका विद्यार्थीसँग प्रस्तिस्पर्धा गर्न सक्ने अवस्था छैन । साइन्स, म्यानेजमेन्ट, मानविकी अनि कानून जस्ता संकायमा +२ गर्न सामान्य परिवारको छोराछोरीलाई मुश्किल छ । किनकि यी विषयहरु न्यून शुल्कमा सरकारी कलेजमा पढाइ नै हुँदैनन् वा त्यति सरकारी कलेज नै छैनन् भनौं ।

काठमाडौंमा यी विषय पढाइ हुने निजी कलेजहरु यत्रतत्र छन् जसको शुल्क छोइनसक्नु छ । दुई वर्षमा +२ पास गर्न ५-६ लाख रूपैयाँ खर्च गर्नुपर्छ जुन सामान्य परिवारका अधिकांश नेपालीको औकात बाहिरको कुरा हो । अनि कसरी अधिकांश मध्यम अनि न्यून वर्गका परिवारका छोराछोरी डाक्टर, इन्जिनियर, कृषिविज्ञ, वकिल लगायत धेरै पेशाहरूमा कसरी पुग्छन् ? यी कुराहरूमा राज्यले ध्यान दिनुपर्छ र यसरी विचौलियाहरूले गरेको व्यापार राज्यले नियन्त्रण गरि शिक्षा र स्वास्थ्यमा समान अवसर सबैलाई प्रदान गर्नु राज्यको कर्तव्य उसले बिर्सन हुँदैन । यी यावत् कुराहरूमा घोत्लिएर नेपालले नयाँ उपयुक्त मार्ग खोल्नु आजको आवश्यकता हो ।

अबको राजनीतिक स्कुलिङ

अब फेरि बन्दूक बोकेर देश समृद्ध बन्दैन र यो जति मूर्खता अब केह हुन पनि हुँदैन । अब त दिमागको प्रयोग गरेर भिजनले देश बनाउने हो । हामीले धेरै राजनीतिक व्यवस्था त परिवर्तन गर्‍यौं तर नेपालको अवस्था परिवर्तन गर्न भने कहिल्यै सकेनौं । यसले व्यवस्था परिवर्तन गर्न आएकाहरुले अब अवस्था परिवर्तन गर्न सक्दैनन् भन्ने प्रश्न गर्न बाध्य पारिदिएको छ। अब नयाँ सोच, नयाँ विचार अनि नयाँ जोशको आवश्यकता परेको हो कि भन्ने सबैमा पर्न थालिसकेको छ किनकि अहिले जोश जाँगरको युवाले सोच्ने सोचले मात्र देशले छलाङ्ग मार्न सक्छ नत्र कछुवा जस्तो घिस्रिने बाहेक अरू केही हुन सक्दैन । देशलाई अहिलेको समयमा नयाँ उँचाइ दिन नसक्ने हो भने अब फेरि एकपटक नयाँ उथलपुथल हुनेछ र जुन समयको माग सावित हुनेछ । अहिलेका पार्टीहरु पुरानै शैलीमा चलिरहेका छन् । अनि क्याम्पस र कलेजहरूमा खोलिएका विद्यार्थी संगठनहरूले फाइदा कम ज्यादा घाटा लगाइरहेको भन्ने बहस चल्न थालेको छ र जुन कुराको अध्ययन गर्दा थाहा पनि पाउन सकिन्छ ।

विद्यार्थी संगठनले पनि नेपाली शिक्षा क्षेत्रको विकासमा अंकुश लगाउने काम गरेको भान हुन्छ । हाम्रा धेरै विद्यार्थीहरु क्याम्पस कलेज अध्ययन गर्न, खोज अनुसन्धान गर्न होइन कि एक संगठनका र अर्को संगठनका कसरी भिड्ने भन्ने प्रशिक्षण लिन जान्छन् । भ्रष्टाचार कसरी गर्ने, चन्दा आतंक कसरी गर्ने, ठेकापट्टा कसरी गर्ने भन्ने अदृश्य प्रशिक्षण लिन जान्छन् अनि तस्करीमा कसरी पैसा कमाउने, गुण्डागर्दी, भाँडभैलो कसरी गर्ने भन्ने प्रशिक्षण गरिरहेको भान पनि हुन्छ । उनीहरूको धेरै समय पुस्तक र कक्षाकोठा भन्दा बाहिर बितिरहेको हुन्छ । के अबको विद्यार्थी राजनीतिको मोड त्यही हो त ? अबको विकल्पको रूपमा यी विद्यार्थी संगठनहरु पूर्णरूपमा खारेज गर्दै एउटा मात्र स्वतन्त्र विद्यार्थी युनियन कायम गरिनुपर्छ र विद्यार्थीले समग्ररूपमा यसमार्फत नै नेतृत्व विकास गर्न सिक्नेछन् र नेता पनि यसबाट नै उत्पादन हुनेछन् । फेरि नेता त कुनै परिस्थिति र आन्दोलनले पनि त निर्माण गर्ने होला ।

अबको समयमा हरेक क्षेत्रमा राजनीतीकरण गरिनु आवश्यक छैन । पार्टीगत ट्रेड युनियनहरु, पत्रकारका संगठन, पेशागत संगठन र अन्य अनावश्यक जे जे छन्, तिनीहरु पूर्ण रूपमा बन्द गरी स्वतन्त्र छोडिनुपर्छ । अब कि त काङ्ग्रेस कम्युनिष्टले देशलाई निकास दिन सक्नुपर्छ वा आफ्नो सबै संरचना भंग गरेर पूर्णरूपमा शून्यदेखि नयाँ समयानुकूल पार्टीगत संरचनामा जानुपर्छ । होइन भने अबको १० देखि १५ वर्षमा यी पार्टीहरूले आफ्नो अस्तित्व गुमाउनु समयको माग हुनेछ ।

धेरै सक्षम अनि बौद्धिक युवा जमात जो अहिलेको राजनीतिक अवस्थादेखि आकुलव्याकुल छन् र देश विदेशमा अध्ययन गरिरहेका छन तिनीहरु निकै असन्तुष्ट छन् । तिनीहरूको हण्डरठक्कर अनि भोगाइले धेरै पाठ सिकिसकेका छन् र देश नबनुन्जेल केही नहुने रहेछ भन्ने बुझ्न थालेका छन् । एकदिन तिनीहरूको असन्तुष्टि विस्फोट भएर नयाँ आयाम थपिने निश्चित नै छ । किनकि तिनीहरूको क्षमतालाई देशको राजनीतिक संयन्त्रले पचाएन र नातावाद, कृपावाद र लम्पसारवादले प्रश्रय पाउँदा उनीहरुलाई देशले अवमूल्यन गरिरह्यो । भनिन्छ नि नोकर जन्माउन ल्याएको शासन व्यवस्थाले कहिल्यै मालिक जन्माउँदैन । त्यस्तै संसदीय व्यवस्था पनि नोकर जन्माउने कारखाना बन्न पुगेको छ । अब संसदीय व्यवस्थाले नेपाललाई पार नलगाउने समयक्रमले पुष्टि गरिसकेको छ । त्यसैले जनताद्वारा प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारी प्रमुखको मोडेलमा जानुको अन्य

बाँकी ४ पेजमा

रेडियो समग्र १२ औं वर्षमा प्रवेश

लहान । साझा सवालका लागि साझा आवाज मूल उदघोषका साथ समग्र जन उत्थान केन्द्र लहानद्वारा सञ्चालित सामुदायिक रेडियो समग्र एफ.एम. १०७ मेगाहर्ज मंगलबारबाट १२ औं वर्षमा प्रवेश गरेको छ । यस अवसरमा रेडियोले सिरहाको लहानमा ११ औ वार्षिक उत्सव भव्यताका साथ मनाएको छ ।

प्रदेश २ प्रदेशसभा सदस्य लगनलाल चौधरीको प्रमुख आतिथ्यमा रेडियोले विभिन्न कार्यत्र्कम गरेको छ । मानवअधिकार, शान्ति र विकासका सवाललाई केन्द्रित गरी गत २०६७ साल असोज ५ गतेदेखि आफनो नियमति प्रशारणमा रहेको रेडियो समग्रले मैथिली, नेपाली, थारू र अंग्रेजी भाषामा कार्यक्रमहरू उत्पादन र प्रशारण गरिरहको रेडियो समग्रका अध्यक्ष भैरवप्रसाद गेलालले जानकारी दिए ।

दैनिक १८ घण्टा प्रशारण भइरहेको यस रेडियोले मैथिली भाषामा बिहान र साँझ गरी दुई वटा सामाचार बुलेटिन र नेपाली भाषामा विहान १ वटा सामाचार बुलेटिन गरी तीन वटा समाचार बुलेटिन दैनिक रूपमा प्रशारण गरिरहेको छ । यस्तै बालबालिका केन्द्रित, महिला अधिकार, द्वन्द्व रूपान्तरणका सवालमा सम्वाद, प्रतिभा प्रस्तुतीकरण, स्वास्थ्य चर्चा, मनोविमर्श सेवा जस्ता सचेतनामुलक कार्यक्रम तथा संगित एवम् मनोरन्जनात्मक कार्यक्रमहरू प्रशारण गर्दै आइरहेको छ भने सिआइएनको सहकार्यमा सिआइन खवर लगायतका कार्यक्रमहरू प्रशारण गरी सामाजिक रूपान्तरणको अभियान सञ्चालन गरिरहेको स्टेशन म्यानेजर रामभरोसी महतोले जानकारी गराए ।

रेडियोका अध्यक्ष भैरवप्रसाद गेलालको अध्यक्षतामा भएको वार्षिक उत्सव समारोहमा प्रमुख अतिथि प्रदेश २ प्रदेशसभा सदस्य लगनलाल चौधरीले समाजिक रूपान्तर एवम् मानवअधिकार शान्ति र विकासका सवालमा रेडियोले खेलेको भूमिको प्रशंसा गर्दै अगामी दिनमा समाजमा रहेको विकृति विसंगती हटाउन पहल मुलक कार्यक्रमलाई अझ सशक्त तरिकाले उठाउन आग्रह गरे ।

कार्यक्रममा लहान नपा वडा नं. ५ का वडा अध्यक्ष सुलेमान अंसारी, इलाका प्रशासन कार्यालय लहानका प्रमुख कृष्णबहादुर खडका, हातेमालो अन्तरधार्मिक समिति लहानका संयोजक सुशिलचन्द्र अधिकारी, जे एस मुरारका बहुमुखि क्याम्पस लहानका प्रमुख तुलसीराम पोखरेल, ललकु मावि लहानका विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष रामनारायण मेहता, सगरमाथा मावि ढोढनाका विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष विरेन्द्र चौधरी, महिलाअधिकारकर्मी श्यामकुमारी साह, रेणु कर्ण, समग्र बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाका व्यवस्थापक अम्वराज मिश्र लगायतका व्यक्तित्वले रेडियोले सामाजिक रुपान्तरणको अभियानलाई अझ सशक्त बनाउदै सुन्दर सुव्यवस्थित समाज निर्माण गर्ने किसिमको कार्यक्रमहरू रेडियोमा ल्याउन सुझाव व्यक्त गर्दै शुभकामना व्यक्त गरे ।

कार्यक्रममा रेडियोको अभियानमा सहकार्य र सहयोग गर्ने सवल नेपाल, मुक्ति नेपाल, ओरेक नेपाल, दलित महिला संघ, जानकी महिला जागरण समाज धनुषा, व्यवसायिक प्रतिनिधिहरूलाइ मायाको चिनो प्रदान गर्दै सम्मान गरेको थियो । त्यसैगरी रेडियोका पूर्व कर्मचारीहरूलाई समेत मायाको चिनो प्रदान गर्दै सम्मान गरेको थियो भने हाल रेडियोमा कार्यरत कर्मचारीहरूलाई प्रशंसा पत्र प्रदान गरेका छन् । रेडियोका सचिव मदनकुमार मण्डलले स्वागत मन्तव्य व्यक्त गर्नुभएको थियो भने रेडियोले गरिरहेको कार्य र अभियानका बारेमा रेडियो सञ्चालक संस्था समग्र जनउत्थान केन्द्र लहानका कार्यकारी निर्देशक देवराज पोखरेलले प्रकाश पारेका थिए । रेडियोकर्मीहरूले प्रस्तुत गरेको नृत्य तथा गीत संगित कार्यक्रमले वार्षिक उत्सवलाई उल्लासमय बनाएको सहभागीहरूले बताए ।

यसैबीच रेडियो समग्रले ११ औ वार्षिक उत्सवको अवसरमा एक सन्देश पत्र जारी गर्दै रेडियो समग्रको आगामी दिनको प्रशारणमा सामाजिक रूपान्तरणको अभियानलाई अझ सशक्त बनाउने जनाउदै अहिलेसम्मको यात्रामा साथ र सहयोग गर्नु हुने सम्पूर्ण स्रोता महानुभाव, विज्ञापनदाता, कर्मचारी, विभिन्न स्थानीय तहका जनप्रतिनिधि, सहकार्यमा रहेका विभिन्न संघसंस्था, व्यवसायिक क्षेत्रका प्रतिनिधिहरू एवम् सम्पूर्ण शुभचिन्तकहरूमा कृतज्ञता सहित अगामी दिनमा समेत निरन्तर साथ र सहयोगको अपेक्षा सहित सम्पूर्णमा अभार व्यक्त गरेको छ ।

महत्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरु

वारुण यन्त्र, लहान	०३३-५६३११९
ईलाका प्रहरी कार्यालय, लहान	०३३-५६०१५५
ईलाका प्रशासन कार्यालय, लहान	०३३-५६०२६६
जि.ट्राफिक कार्यालय, लहान	०३३-५६०७३७
लहान नगरपालिकाको कार्यालय	०३३-५६३१३८
नेपाल विद्युत प्राधिकरण, लहान	०३३-५६०२४६
सव स्टेशन, लहान	०३३-५६०४००
नेपाल टेलिकम, लहान	०३३-५६०४४४
प्राविधिक शिक्षालय, लहान	०३३-५६३०१५
अञ्चल यातायात कार्यालय, लहान	०३३-५६०२१७
रा.उ.स्मारक अस्पताल, लहान	०३३-५६००१९
आ. राजस्व कार्यालय, लहान	०३३-५६००८८
कृषि विकास बैंक, लहान	०३३-५६०१४७
कृषि सामाग्री संस्थान, लहान	०३३-५६०१४८
घरेलु तथा साना उद्योग, लहान	०३३-५६०१२८
जिल्ला उद्योग वाणिज्य संघ, सिरहा	०३३-५६३२०५
दु.शा.अतिथि सदन, लहान	०३३-५६०१६९
आँखा अस्पताल, लहान	०३३-५६००८०
जे.एस.मु.ब.क्याम्पस, लहान	०३३-५६०२५२
रक्त संचार केन्द्र, लहान	०३३-५६०९७५
मारवाडी सेवा सदन, लहान	०३३-५६१४११
जि.प्रशासन कार्यालय, सिरहा	०३३-५२०१२३
जिल्ला प्रहरी कार्यालय, सिरहा	०३३-५२०११२
नगर प्रहरी, सिरहा	०३३-५२०२६७
प्रहरी चौकी, माडर (सिरहा)	०३३-५२०४००
को.ले.नि.का. सिरहा	०३३-५२०१३०
कृषि विकास बैंक, सिरहा	०३३-५२०४७०
जिल्ला समन्वय विकास कार्यालय, सिरहा	०३३-५२००३७
सिरहा जिल्ला अदालत, सिरहा	०३३-५२००५६
जिल्ला अस्पताल, सिरहा	०३३-५२००६४
जनस्वास्थ्य कार्यालय, सिरहा	०३३-५२००८१
जिल्ला शिक्षा समन्वय इकाई शाखा, सिरहा	०३३-५२०००४
नेपाल टेलिकम, सिरहा	०३३-५२००३३
नेपाल विद्युत प्राधिकरण, सिरहा	०३३-५२०१६१
राष्ट्रिय बाणिज्य बैंक, सिरहा	०३३-५२०००२
रेडक्रस सोसाइटी, सिरहा	०३३-५२००९५
ईलाका प्रहरी कार्यालय, मिर्चैया	०३३-५५०१००
कृषि विकास बैंक, मिर्चैया	०३३-५५०००५
सिता नोबेल न्यूज सेन्टर	०३३-५६००२७
सविना बुक्स एण्ड सप्लायर्स लहान-७	०३३-५६०५११
स्वस्तिका इलेक्ट्रिक एण्ड जेनरल अर्डर सप्लायर्स लहान-१०	९८४२८९०९६५
पञ्चदेवी टेक्निकल ईन्टिच्युट लहान	०३३-५६५४६८
	९८१६७३७३३१

गाउँ/नगर अधिवेशन असोज ९ मै, काग्रेसको निर्णय

लहान । नेपाली कांग्रेसले गाउँपालिका र नगरपालिकाको अधिवेशन यही असोज ९ गते गर्ने भएको छ । वडा अधिवेशन सकिएका जिल्लाहरूमा असोज ९ मै पालिका अधिवेशन गर्ने निर्णय भएको हो ।

प्रवक्ता विश्वप्रकाश शर्माले पूर्वनिर्धारित कार्यतालिकाअनुसार असोज ९ मै पालिका अधिवेशन गर्ने निर्णय भएको जानकारी दिए ।

'वडा अधिवेशन सकिएका ठाउँमा असोज ९ मा पालिका अधिवेशन हुन्छ,' शर्माले भने, 'अन्य तहको अधिवेशन निर्वाचन समितिले आवश्यकताअनुसार टुंगो गर्छ ।'

कांग्रेसको पदाधिकारी तथा पूर्वपदाधिकारी बैठक संसदीय दलको कार्यालय सिंहदरबारमा बसेको थियो ।

वडा अधिवेशन हुन नसकेका प्रदेश नम्बर २ का आठै जिल्ला र कैलालीलगायत विभिन्न जिल्ला गरी कूल १३ जिल्लामा भने निर्वाचन समितिले कहिले अधिवेशन गर्ने भन्ने टुंगो लगाउनेछ ।

क्रियाशील सदस्यता विवाद पनि असोज ९ भित्रै सक्ने प्रवक्ता शर्मा बताउँछन् ।

क्रियाशील विवाद पूर्वमहामन्त्री कृष्णप्रसाद सिटौला, केन्[illegible]ीय सदस्यहरु मिनेन[illegible] रिजाल र रमेश लेखकले टुंग्याउने छन् । यो समितिले विवाद समाधान गरेका जिल्लाको क्रियाशील सदस्यताको सूची पनि निर्वाचन समितिले सार्वजनिक गरेको छैन ।

नेवि संघका महामन्त्री वडामै पराजित

सिन्धुपालचोक । नेविसंघका महामन्त्री बलदेव तिमल्सिना नेपाली कांग्रेसको वडा अधिवेशनमा पराजित भएका छन् । सिन्धुपाल्चोकमा मंगलबार भएको वडा अधिवेशनमा तिमल्सिना क्षेत्रीय प्रतिनिधि उठेका थिए । उनी सिन्धुपाल्चोकको त्रिपुरा सुन्दरी गाउँपालिका वडा नम्बर ३ बाट उठेका थिए। उनको पक्षमा जम्मा ७७ मत आयो भने उनलाई पराजित गर्नेले उनीभन्दा १७ मत बढी ल्याएका थिए ।

तिमल्सिना पूर्वमहामन्त्री कृष्णप्रसाद सिटौलानिकट हुन् । उनलाई सिटौलाकै पहलमा नेविसंघ महामन्त्रीमा नियुक्त गरिएको थियो । नेविसंघमा महाधिवेशन भएको छैन । देउवानिकट राजिब ढुंगानाको नेतृत्वमा तदर्थ समिति गठन गरिएको छ । नेताहरूले भागबन्डाका आधारमा नेविसंघमा महामन्त्री सिफारिस गरेपछि देउवाले नियुक्त गरेका थिए । सिन्धुपाल्चोकमा केन्द्रीय सदस्य मोहन बस्नेत पक्षधरले अधिकांश स्थानमा वडा र क्षेत्रीय प्रतिनिधि जितेका छन् । बस्नेत कांग्रेस सभापति शेरबहादुर देउवा निकट हुन्। वरिष्ठ नेता रामचन्द्र पौडेल र पूर्वमहामन्त्री सिटौला पक्षधरका जिल्ला तहका नेताहरू पनि वडामै पराजित भएका छन् । चरम गुटबन्दीले गर्दा जिल्ला सभापति उठ्ने तयारी गरिरहेकाहरू पनि वडामै पराजित भएका छन् ।

बाँकी ४ पेजमा

नगरवासीका लागि जनहितमा जारी सार्वजनिक सन्देश !

बालविवाह, बहुविवाह र अनमेल विवाहलाई प्रश्रय नदिऔं, स्वस्थ समाजको निर्माण गरौं । जथाभावी रुख नकाटौं, वातावरणलाई स्वच्छ राखौं । घर वरिपरिको वातावरण सफा र स्वच्छ राखौं, रोगब्याधिबाट बचौं । फागुन देखि वैशाखसम्मको अवधि हावाहुरी बढी आउने समय हो । आगो बाल्दा सुरक्षित ठाउँमा मात्र बाल्ने, सलाई लाइटर, मट्टीटेल आदि ज्वलनशील वस्तु केटाकेटीले भेट्ने ठाउँमा नराखौं । केटाकेटीलाई जथाभावी आगो बाल्दा हुन सक्ने आगलागीका दुर्घटनाहरुबारे सम्झाई-बुझाई गर्ने र यस्ता कुराहरुबाट सजग रहन जनचेतना बढाउने कार्यमा सहयोग गरौं । गाउँपालिकालाई बुझाउनु पर्ने घर, जग्गा, मालपोत दस्तुर, व्यवसाय कर आदि समयमा नै बुझाऔं । घटना घटेको ३५ दिनभित्र व्यक्तिगत घटना दर्ता गरौं । सार्वजनिक जग्गा र सम्पत्ति संरक्षणमा गाउँपालिकालाई सहयोग गरौं । आफ्नो घर-आँगनबाट उत्पन्न फोहरलाई व्यवस्थित गरौं । इजाजत पत्र लिएर मात्र व्यापार व्यवसायी गरौं तथा उपभोक्ता आचारसंहिता पालना गरौं । बालबालिकालाई काममा हैन विद्यालय पठाऔं । विकास निर्माण कार्यक्रममा जनसहभागिता जुटाऔं । कृषिको व्यावसायीकरण गरौं । खाद्य सम्प्रभुत्व र आत्मनिर्भर गाउँपालिका निर्माणमा सहभागी बनौं । किसानलाई सम्मान गरौं । जैविक विविधतामा आधारित पर्यावरणीय कृषि पेशा अवलम्बन गरौं ।

लहान नगरपालिका कार्यालय, सिरहा
कर्जन्हा नगरपालिका कार्यालय, सिरहा
मिर्चैया नगरपालिका कार्यालय, सिरहा
सुखिपुर नगरपालिका कार्यालय, सिरहा
कल्याणपुर नगरपालिका कार्यालय, सिरहा
धनगढीमाई नगरपालिका कार्यालय, सिरहा
गोलबजार नगरपालिका कार्यालय, सिरहा
सिरहा नगरपालिका कार्यालय, सिरहा

आवश्यक

प्रथम पटक प्रकाशन मिति : २०७८ असोज ६ (संसोधनसहित)

जे. एस. मुरारका बहुमुखी क्याम्पस लहानमा कक्षा ११, १२ र स्नातक तहका लागि केही शिक्षण सहायक आवश्यक भएको हुँदा योग्यता पुगेको इच्छुक उम्मेदवारहरूलाई यस सूचनामार्फत दरखास्तको लागि आव्हान गरिन्छ ।

तपसिल

विज्ञापन नं. : ०१-२०७८/२०७९
पद : शिक्षण सहायक
संख्या : २ (दुई)
पदको किसिम : कोर्ष करार
विषय : नेपाली शिक्षा
न्यूनतम शैक्षिक योग्यता : सम्बन्धित विषयमा कम्तिमा दोस्रो श्रेणीमा स्नातकोत्तर तह उत्तीर्ण (अनुभवी तथा माथिल्लो योग्यतालाई विशेष ग्राह्यता)
शिक्षक गर्नुपर्ने तह : कक्षा ११, १२ र स्नातक
उमेर : ४५ वर्ष ननाघेको
आवेदन दस्तुर : रू. १०००/-
परीक्षाको किसिम : Multimedia बाट कक्षा प्रस्तुतीकरण र अन्तरवार्ता
आवेदन बुझाउने अन्तिम मिति : २०७८/०६/१४ गते बिहीबार, ४:०० बजेसम्म
सम्पर्क मिति : २०७८/०६/१५ गते
परीक्षा मिति : सम्पर्क मितिमा तोकिनेछ ।

आवेदन साथ पेश गर्नुपर्ने कागजातहरु :
(क) शैक्षिक योग्यताको प्रमाण पत्रहरूको प्रतिलिपि १ (एक) प्रति ।
(ख) नेपाली नागरिकताको प्रतिलिपि १ (एक) प्रति ।
(ग) अनुभव भए सोको प्रमाण पत्रको प्रतिलिपि १ (एक) प्रति ।
(घ) व्यक्तिगत विवरण (CV) १ (एक) प्रति ।

नोट : *अन्तरवार्तामा आउँदा सम्पूर्ण प्रमाणपत्रको सक्कल प्रमाण पत्र अनिवार्य रुपमा ल्याउनु पर्ने छ ।*

सम्पर्क

जे.एस.मुरारका बहुमुखी क्याम्पस
लहान, सिरहा
सम्पर्क नं. 9852834252, 033-563252

घरबाटो.......

आरोप छ । बसोवास भएकैमध्ये दुईजनाको घरसहितको जमिन पनि ९ जनाको नाममा पास भएपछि स्थानीय आक्रोसित बनेका छन् । जमिनको चलनचल्तीको मूल्य प्रति कट्ठा ५० लाखभन्दा बढी पर्छ । त्यसको आधारमा जमिनको मूल्य २ करोड भन्दा बढी मूल्य हुन आउँछ । तर, उनीहरुले जम्मा जमिनको मूल्य २ लाख देखाएर ८ हजार ५० रुपैयाँमात्र राजस्व बुझाएको छ ।

यता वडा अध्यक्ष कपिल यादवले आफूलाई छल गरेर जमिनबालाले सिफारिस लिएको बताए । उनले भने, 'म पनि नयाँ नयाँ थिएँ, सिफारिस लिन आएका बेला मैले कहाँको जमिन हो भनि सोधेको थिएँ,चौरीको खेत हो भने, मैले त्यसैअनुसार सिफासिर दिएको हुँ ।'

लेखापढिका सबैकाम गरेका राजकुमार महतो लेखापढि व्यसायी समेत हुन् । उनले नै जमिन पास गराउँदा आवश्यक पर्ने सम्पूर्ण कागजातहरु तयार पारेका थिए । संयुक्त रुपमा पास भएको जमिनको पुर्जामा उनकी श्रीमती अनिता कुमारी सिंहको फोटो र नाम पनि छ । उनैले जानी जानी मलाई फसाएको अध्यक्ष यादवले भने ।

जमिन २०७६ चैत्र ३ गते मसनी देवी भुजलेको नाममाबाट दुर्गादेवि भुजेल, अनिता कुमारी महतो, सविता कुमारी सिंह, ज्ञानकी कुमारी सिंह, सोमनी कुमारी, अनिता कुमारी सिंह, फूलमतिया महतो, गुलाव कुमारी देवी र रितादेवी लहेरीको नाममा संयुक्त रुपमा पास भएको छ ।

देश.......

विकल्प देखिंदैन । साथै अबको चुनावी व्यवस्थालाई निकै कम खर्चिलो बनाउँदै पैसावाला मात्र होइन, जो कोही चुनाव लड्न सक्ने वातावरण निर्माण गर्नुपर्छ । अबको राजनीतिक स्कुलिङले राजनीतिक कार्यकर्तालाई भेडापन होइन कि विना पूर्वाग्रह विचारको बहस गरी भिजन सहितको सहीलाई सही अनि गलतलाई गलत भन्ने सामाजिक चेतसहितको व्यवहार सिकाउने हुनुपर्छ । नेपाली राजनीतिमा इमानदारी, नैतिकता, कर्तव्यपरायणता, पद्धति, पारदर्शिता, दूरदर्शिता, उत्कृष्टता अनि जनताको मानमर्यादा कायम गर्दै जनतालाई नै प्राथमिकतामा राख्ने लोककल्याणकारी राज्यव्यवस्था अवलम्बन गरिनुपर्ने आजको आवश्यकता बनिसकेको छ, नत्र समृद्ध नेपाल मीठो स्वैरकल्पना मात्र हुनेछ।

अन्त्यमा,

जसरी लि क्वान युनले सिङ्गापुरलाई सजाए त्यही दृढताका साथ नेपालले आयाम ग्रहण गर्नुपर्न देखिन्छ । त्यतिबेला सिङ्गापुरसँग न आफ्नै सुरक्षा सेना थियो, न राम्रो अर्थतन्त्र नै । न त प्राकृतिक स्रोत र साधनले नै सम्पन्न थियो । न ९० प्रतिशत जनतासँग घर नै थिए तर पनि लिको नेतृत्वमा त्यस्तो दयनीय देशले त कायापलट फेर्दै विश्व अर्थतन्त्रलाई आकर्षण गर्न सक्यो भने नेपालले नसक्ने त कुरै छैन ।

अहिले सिङ्गापुर विश्वमा सजिलै अनि सुरक्षित तरिकाले लगानी गर्न सकिने देश बनेको छ । धेरै बहुराष्ट्रिय कम्पनीहरु त्यहाँ खुलेका छन्, समुद्र लाई पुरेर आफ्नो जमीन बढाइएको छ, मुख्य व्यापारिक केन्द्रको रुपमा विश्वमा छाप पारेको छ र अहिले सिङ्गापुरमा जे छ त्यो विश्वकै सर्वोत्कृष्टमा पर्दछ । उसले आफू जुन ठाउँमा अवस्थित छ त्यसबाट निकै फाइदा उठायो र सम्पन्नता हासिल गर्‍यो ।

तसर्थ, नेपाली पनि दुई ठूला राष्ट्रहरुबीच अवस्थित छ र दुवैको जनसंख्या विश्वको कुल जनसंख्याको लगभग आधा हिस्सा हुन आउँछ । अब दक्षिणतिरका नाका मात्र होइन, उत्तरतिरका नाकाहरु नि धमाधम खोलिनुपर्छ र सडकमार्ग, रेलमार्गबाट तुरून्त जोडिनुपर्छ । जसले धेरै सम्भावनाहरुका निमित्त ढोकाहरु खोलिदिन सक्छ । नेपालमा पनि नीतिगत जटिलताहरुलाई फुकाउँदै सकेसम्म नेपालमा विदेशी लगानी सुरक्षित गर्ने प्रयास गर्दै बहुराष्ट्रिय कम्पनीलाई लगानी गर्न प्रोत्साहित गर्नुपर्छ । यसले गर्दा उत्पादित वस्तुहरुले चीन अनि भारतको ठूलो बजारमा फाइदा लिन सकून । यसबाट नेपाललाई प्रत्यक्ष अनि अप्रत्यक्ष दुवै रुपमा फाइदा नै हुनेछ ।

नेपालमा हुन नसक्ने भनेको केही छैन तर जरूरत छ त असल नेतृत्वको, असल राजनीतिक पद्धतिको, उपयुक्त वातावरणको अनि चेतना, दक्षता, उत्कृष्टताले युक्त नागरिकको । आशा गरौं- सुनौला दिनहरु उषाका किरणहरुसँगै उदाउनेछन् ।

(लेखक टेलिभिजन कार्यक्रम निर्माता एवम प्रस्तोता हुन् ।)

नेविसंघ.......

जिल्ला सभापति उठ्ने तयारी गरिरहेका भूपेन्द्रबहादुर थापा वडामै पराजित भएका छन् भने महिला संघ सिन्धुपाल्चोककी अध्यक्ष गीता नेपाल पनि क्षेत्रीय प्रतिनिधि बन्न पाइनन् ।

सुनकोशी गाउँपालिकाकी उपाध्यक्ष लक्ष्मी पौडेल पनि वडामै पराजित भएकी छन् । अधिकांश ठाउँमा सर्वसम्मत वडा कार्यसमिति र क्षेत्रीय प्रतिनिधि चयन गरिए पनि केही ठाउँमा चुनाव भएको थियो। सिन्धुपाल्चोकमा क्रियाशील सदस्यता विवाद पनि अन्तिममा आएर मिलेको थियो ।

भौतिक दुरी कायम गरी कोरोना भाइरस संक्रमणबाट आफु पनि बचौं र अरुलाई पनि बचाऔं

गाउँपालिकावासीका लागि जनहितमा जारी सार्वजनिक सन्देश !

बालविवाह, बहुविवाह र अनमेल विवाहलाई प्रश्रय नदिऔं, स्वस्थ समाजको निर्माण गरौं । जथाभावी रुख नकाटौं, वातावरणलाई स्वच्छ राखौं । घर वरिपरिको वातावरण सफा र स्वच्छ राखौं, रोगव्याधिबाट बचौं । फागुन देखि वैशाखसम्मको अवधि हावाहुरी बढी आउने समय हो । आगो बाल्दा सुरक्षित ठाउँमा मात्र बाल्ने, सलाई लाइटर, मट्टीटेल आदि ज्वलनशील वस्तु केटाकेटीले भेट्ने ठाउँमा नराखौं । केटाकेटीलाई जथाभावी आगो बाल्दा हुन सक्ने आगलागीका दुर्घटनाहरुबारे सम्झाई-बुझाई गर्ने र यस्ता कुराहरुबाट सजग रहन जनचेतना बढाउने कार्यमा सहयोग गरौं । गाउँपालिकालाई बुझाउनु पर्ने घर, जग्गा, मालपोत दस्तुर, व्यवसाय कर आदि समयमा नै बुझाऔं । घटना घटेको ३५ दिनभित्र व्यक्तिगत घटना दर्ता गरौं । सार्वजनिक जग्गा र सम्पत्ति संरक्षणमा गाउँपालिकालाई सहयोग गरौं । आफ्नो घर-आँगनबाट उत्पन्न फोहरलाई व्यवस्थित गरौं । इजाजत पत्र लिएर मात्र व्यापार व्यवसायी गरौं तथा उपभोक्ता आचारसंहिता पालना गरौं । बालबालिकालाई काममा हैन विद्यालय पठाऔं । विकास निर्माण कार्यक्रममा जनसहभागिता जुटाऔं । कृषिको व्यावसायीकरण गरौं । खाद्य सम्प्रभुत्व र आत्मनिर्भर गाउँपालिका निर्माणमा सहभागी बनौं । किसानलाई सम्मान गरौं । जैविक विविधतामा आधारित पर्यावरणीय कृषि पेशा अवलम्बन गरौं ।

बरियारपट्टी गाउँपालिका कार्यालय, सिरहा
नवराजपुर गाउँपालिका कार्यालय, सिरहा
लक्ष्मीपुर पतारी गाउँपालिका कार्यालय, सिरहा
सखुवानन्कारकट्टी गाउँपालिका कार्यालय, सिरहा
अर्नमा गाउँपालिका कार्यालय, सिरहा
भगवानपुर गाउँपालिका कार्यालय, सिरहा
औरही गाउँपालिका कार्यालय, सिरहा
विष्णुपुर गाउँपालिका कार्यालय, सिरहा
नरहा गाउँपालिका कार्यालय, सिरहा

लहानपोस्ट् दैनिकका लागि प्रकाशक : भरत जर्घामगर, सम्पादक : शम्भु कुमार यादव, सल्लाहकार सम्पादक : उद्धव हमाल, कानुनी सल्लाहकार : सन्तोष सुवेदी कम्प्यूटर ले-आउट : महेन्द्र प्र. चौधरी
कार्यालय :लहान नगरपालिका-१०, सिरहा फोन नं. ०३३५६४९६७, ९८५२८२४९६७, ९८५२८३९३१५ website : www.lahanpost.com , e-mail : lahanpost@gmail.com मुद्रक : न्यू यदुवंशी अफसेट प्रेस, लहान,(सिरहा)